

lod mig strax under det ærede Medlems Foredrag at gjøre ham opmærksom derpaa. Det var slet ikke derom, jeg brugte det Udtryk „smaalig“. Havde jeg antaget, at Staten var bleven berøvet en Indtægt af 500,000 Kr., saa vilde jeg paa ingen Maade have kaldt en Anke derover smaalig, men jeg antager, at jeg tilstræffelig har eftervist, hvorfor det ikke er min Mening, at Staten er bleven berøvet Noget som helst. Det, som jeg netop betegne som smaaligt, var, at man selv fra den Side, som fuldstændig erkjendte, at Regeringen havde havt Kompetence til at foretage Sligt, havde havt Kompetence til ikke at lade sig lede alene af finansielle Betragtninger, men ogsaa til at tage andre Hensyn til den hele Sag, vilde reise Indvending mod de enkelte Bestemmelser i Kontrakten, som om man slet ikke paa ethvert Punkt havde taget alle de Rauteiler, der ville være forsigtige lige overfor Kjøberne. Det var det, jeg betegnede som smaaligt, og det fastholder jeg fremdeles.

Bøssen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig. — I Anledning af hvad det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen) bemærkede, vil jeg gjøre opmærksom paa, at jeg tror, han noget har misforstaaet Fler-tallets Opfattelse eller i alt Fald de Medlemmer af Fler-tallet, som ubetinget slutte sig til den Fremstilling, som er givet i Betænkningen. Det ærede Medlem søgte sig ilde berørt af hele den Fremstilling, der er givet, idet den har stillet sig paa et rent økonomisk, om man vil, — et rent materielt — Standpunkt uden at tage Hensyn til andre Betragtninger, hvad enten de ere religiøse eller kunstneriske. Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han maa erindre — i alt Fald er det vor Opfattelse af dette Spørgsmaal — at disse Hensyn engang have foreligget, og at de ere afgjorte. Fra det Dieblis, Positionen kom ind paa Finantsloven ved Finantsloven af 1869—70, er Overveielser af disse Hensyn affaaen. I det Frederiks Kirkeplads med den derpaa værende Ruin er abandonneret til Salg, saa er det dermed afgjort fra Lovgivningsmagts Side, at de Hensyn, som tidligere kunde have været opstillede med Hensyn til Ruinens Benyttelse, maa betragtes som opgivne. Da dette er det Standpunkt, hvorfra navnlig det ærede Medlem fra Kjøge (Hørup) og jeg se Sagen, har jeg anset det for at være ganske uberettiget nu at opstille andre Hensyn end de rent økonomiske, gaaende ud fra den Kjendsgjerning, at der her kun er Tale om en Eiendom der er overladt til Salg, og vi erkjende ikke Finantsministerens Berettigelse til at tage noget andet Hensyn end det at tilveiebringe det størst mulige materielle Udbytte ved Salget. Dermed er det ikke affaaet, at der endnu dengang havde været Leilighed for Ministeren til at gaa til Rigsdagen og anmode den om at forandre

den Beslutning, den havde taget i 1869—70. Dette kunde han have gjort, han kunde være kommen med Forslag til en Bevilling i saa Henseende og have forelagt Sagen for Rigsdagen til Godkjendelse. I saa Fald kunde dette Hensyn være optaget paa, men jeg maa bestemt have og fremdeles fastholde, at, efterat denne Position staar paa Finantsloven, ere vi nu affaaen fra, og Finantsministeren burde have søgt sig affaaen fra, at tage noget andet Hensyn end det rent økonomiske.

Klein: Det forekommer mig, at det ikke er ganske uden Grund, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) rettede den Bemærkning til det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen), at der ikke syntes at være fuld Overensstemmelse mellem de Bemærkninger, hvormed det sidstnævnte ærede Medlem begyndte sit Foredrag, og den Slutning, hvortil han kom. Det overraskede mig, at han kunde komme til det Resultat, som han erklærede, at han var kommen til, det nemlig, at ville deltagende i den misbilligende Dom, som det er blevet foreslaaet af en Del Medlemmer af Udvalget at udtale over den Transaktion, hvormed der her er Spørgsmaal. Jeg haaber, at det skal kunne lykkes mig at overbevise det ærede Medlem om, at isølge den hele Tankegang, som han saa smukt fremsatte, er det ikke rigtigt fra hans Side at komme til det Resultat, hvortil han kom. — Han støttede sig væsentlig derpaa, at den konstitutionelle Ret formentlig skulde være bleven krænkert ved, hvad der er sket; han støttede sig derpaa, at, om han end i og for sig fandt det rigtigt, hvad der var sket, nærede han ingen Tvivl om, at ogsaa dette vilde have fundet Anerkjendelse, naar vedkommende Minister var kommen til Rigsdagen, men Feilen var, at han ikke havde gjort dette. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds antydede noget Egenende, idet han iøvrigt søgte stærkt at værges sig og Andet imod den Bestyldning, som han paa en Maade fandt i de Ord, der vare fremkomne fra det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds, nemlig den Bestyldning, at man ved denne Leilighed, og maaske ogsaa ved andre, alene eller overveieende tog Hensyn til, hvad der kunde fylde mest i Pungen og slog en Streg over alle andre Hensyn. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde med hævet Røst, at det, hvorpaa det kom an ved denne Leilighed, det, som var det Vigtige, det, som gav Sagen sin Betydning, var, at her var Spørgsmaal om den konstitutionelle Ret og, sagde han, denne Ret er krænkert, thi Ministeren har kun faaet en Bemyndigelse til at sælge, kun til at sælge, og ikke til noget Andet, og for saa vidt han altsaa har gjort noget Andet end at sælge, saa er den konstitutionelle Ret krænkert. Selv om det altsaa var en nok saa